

**Orationes ante Celebrationem et
Communionem dicendæ**

Antiphona: Ne remiscaris Dómine delicta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtútum: * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliúm abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratióne meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster ádspice Deus: * et réspice in faciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernaculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

**Молітвы глаголемыя прѣжде
служеніа миссы ѿ причащеніа**

Прпѣвъ: Не помани, гдѣни, грѣхъ нашихъ ѿлѣ родителъ нашихъ, ниже мценіа взимай ѿ грѣсѣхъ нашихъ.

Уаломъ пг.

Коль возлюблѣнна селѣніа твоа, гдѣни силъ: * желаетъ ѿ скончаваетъ душа моа во двори гдѣни:

Сердце моє ѿ плоть моа * возрадоваста ѿ бжѣ живѣ.

Ибо птица ѿверѣте себѣ храминѣ: * ѿ горлица гнѣздѣ себѣ, и дѣже положитъ птенцы своа.

Олтарѣ твоа, гдѣни силъ: * црѣю моѣ ѿ бжѣ моѣ.

Блженн живущіи въ домѣ твоэмъ, гдѣни: * въ вѣки вѣковъ возхвалятъ тѣ.

Блженн мужъ, смуже сѣть заступленіе сгѣ ѿ тебѣ: * возхождѣніа въ сердце своэмъ положи, во юдоли плачевнѣи, въ мѣстѣ, сѣже положи.

Ибо блженіе дастъ законополагай, поидѣтъ ѿ силы въ силѣ: * гвѣтъ бжѣ богѣ въ сѣиѣ.

Гдѣни бжѣ силъ, ѿслыши молітвѣ моѣ: * вѣши, бжѣ іакѣвъ.

Защитниче нашъ, вѣждѣ, бжѣ: * ѿ прѣзри на лицѣ хрѣста твоегѣ.

Иакѣ лѣше дѣнь сдѣннъ во двѣрѣхъ твоихъ * паче тысащиз:

Изволихъ приметати въ домѣ бга моегѣ: * паче, неже жити ми въ селѣннхъ грѣшннхъ.

Иакѣ млть ѿ истинѣ любитъ бжѣ: * блтъ ѿ слѣвѣ дастъ гдѣ.

Не лишитъ блгнхъ ходѣщихъ неслѣбѣмъ: * гдѣни силъ, блженн человекѣкъ ѿповѣдай на тѣ. Слава ѿцѣ.

Psalmus 84

Benedixisti Dómine terram tuam:
* avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ:
* operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam:
* avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris
noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris
nobis? * aut exténdes iram tuam a
generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis
nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine
misericórdiam tuam: * et salutáre tuum
da nobis.

Audiam quid loquátur in me
Dóminus Deus; * quoniam loquétur
pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos,
qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum
salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in
terra nostra.

Misericórdia, et véritas
obviavérunt sibi: * justítia, et pax
osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et
justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit
benignitátem: * et terra nostra dabit
fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et
ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Ps. 85.

**Inclína Dómine aurem tuam, et
exáudi me:** * quoniam inops, et pauper
sum ego.

Custódi ánimam meam, quoniam
sanctus sum: * salvum fac servum
tuum, Deus meus, sperántem in te.

Псаломъ ꙗ҆д.

Бл҃говолиахъ ѿ҆сѣи, г҃дн, зѣмлю твою, *
возвратиахъ ѿ҆сѣи плѣннхъ іа҆ковль.

Ѹстаѣвахъ ѿ҆сѣи беззаконїа людіи
твои҃хъ, * покрѣихъ ѿ҆сѣи всѣ грѣхнѣ ѿ҆хъ.

Ѹкротѣихъ ѿ҆сѣи всѣ гнѣвнхъ твои҃хъ, *
возвратиахъ ѿ҆сѣи ѿ҆ гнѣва іа҆роути твоѣа.

Возврати наѣхъ, вѣже спїи҃и нашинхъ, *
и ѿврати іа҆роути твою ѿ҆ наѣхъ.

Ѹдѣ во вѣкн прогнѣѡаешисѣ на ны; *
и лн простириши гнѣвнхъ твои҃хъ ѿ҆ рода въ родъ;

Бже, ты ѿвратиахъ ѡживиши ны, *
и людіе твоѣи возвеселѡтсѣ ѡ тебѣ.

И҆внѣ на́мъ, г҃дн, млѣть твою, * и҆
спїи҃е твоѣ даждь на́мъ.

Ѹслышиши, что рече́тъ ѡ мнѣ г҃дъ
бг҃ъ: * іа҆ко рече́тъ мнѣ на люди своѣ.

И҆ на прѣбныахъ своѣхъ, * и҆ на
ѡбращающыахъ сердца къ немѣ.

Ѹбаче бли́зъ бо́лшинхъ ѿ҆гво спїи҃е
ѿгво, * веселѣти сла́вѣ въ зѣмлю на́шѣ.

Млѣть и҆ истина срѣтостѣахъ, *
пра́вда и҆ мнѣ ѡблобызѡстасѣ.

И҆стина ѿ҆ земаи возсеа, * и҆ пра́вда
сѣхъ нѣсе прини́че.

И҆бо г҃дъ да́етъ бл҃гоути, * и҆ земаа
на́ша да́етъ пло́дъ свои҃.

Пра́вда прѣдъ нимъ прѣдїидетъ, * и҆
положи́тъ въ пѣть стѡпы своѣ.

Сла́ва Ѹ҆цѣ.

Псаломъ ꙗ҆е.

Приклони, г҃дн, о́ухо твоѣ, и҆ о́услыши
мѣ: * іа҆ко нищъ и҆ о́убогъ ѿ҆сѣмь ѡ҆зъ.

Сохранѣ дѡши мою, іа҆ко прѣбенихъ
ѿ҆сѣмь: * спїи҃и раба твоѣго, вѣже мой,
о́уповающаго на тебѣ.

Miserere mei Dómine, quoniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quoniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quoniam tu Dómine suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Áuribus percípe Dómine oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritate tua: * lætétur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserere mei: * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quoniam tu Dñe adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Помнѣлѣи мѣ, гдѣи, ѿкѡ кѡ тебѣ воззовѣ въсь дѣнь. * возвесеелѣ дѣшѣ раба твоегѡ: ѿкѡ кѡ тебѣ взѣхѣ дѣшѣ моѡ.

ѿкѡ ты, гдѣи, блгѣ и крѡтокѣ * и многомѣтливѣ всѣмѣ призываюцимѣ тѣ.

внѣшнѣ, гдѣи, молѣтвѣ моѡ * и конмѣ глѣѣ молѣнѣ моегѡ.

вѣ дѣнь искѡрки моѣ воззвахѣ кѡ тебѣ, * ѿкѡ оуслышалѣ мѣ ѣснѣ.

нѣсть подобенѣ тебѣ вѣ возвѣхѣ, гдѣи, * и нѣсть по дѣломѣ твоимѣ.

всѣи ѡзѣцы, ѣликѣ сотворишѣ ѣснѣ, прѣидѣтѣ и поклонѣтѣ предѣ токомѡ, гдѣи, * и прослѣвѣтѣ и мѣ твоѣ:

ѿкѡ велѣи ѣснѣ ты и творѣи чдѣелѣ, * ты ѣснѣ блгѣ ѣдѣнѣ.

настѣви мѣ, гдѣи, на пѣть твоѣ, и поидѣ во истинѣ твоѣ: * да возвесеелѣтѣ сѣрдце моѣ ко вѣтѣ и мене твоегѡ.

исповѣмѣ тебѣ, гдѣи бжѣ моѡ, всѣмѣ сѣрдцемѣ моимѣ * и прослѣвлю и мѣ твоѣ вѣ вѣкѣ:

ѿкѡ мѣть твоѣ велѣи на мнѣ, * и избѣвѣшѣ ѣснѣ дѣшѣ моѡ ѡ ѣда прѣспѡднѣишагѡ.

бжѣ, законопрѣстѣпницѣ вѡстѣша на мѣ, и сѡнмѣ держѣвнѣхѣ вѣзыскѣша дѣшѣ моѡ, * и не предѡжнѣша тебѣ предѣ сокомѡ.

и ты, гдѣи бжѣ моѡ, цѣдрѣи и мѣтливѣи, * долготѣрпѣливѣи и многомѣтливѣи и истиннѣи,

прѣзри на мѣ и помнѣлѣи мѣ: * дѣждѣ держѣвѣ твоѡ ѡтрокѣ твоемѣ и спѣи сына рабы твоѣ.

сотвори со мною знѣменѣе во блго: и да видѣтѣ ненавидѣци мѣ, и постыдѣтѣ, * ѿкѡ ты, гдѣи, помѡгѣ ми и оутѣшилѣ мѣ ѣснѣ.

Слѣва ѡцѣ.

Ps. 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Glória Patri.

Ps. 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dñe exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósá apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Ψαλμός ρϛ̅

Вѣровахъ, ꙗкоже возглаголахъ: * ѿзъ же смирихъ себѣ.

ѿзъ же рѣхъ во ѱѣтѣплѣнїи моѣмъ: * всѣхъ человекѣхъ ложъ.

Что воздамъ гдѣви * ѡ всѣхъ, ꙗже воздаде ми;

Чашѣ спїѣл прїимѣ * ѡ ѡмъ гдѣне прїзовѣ.

Моли́твы моѡ гдѣви воздамъ предъ всѣми людьми ѣгѡ. * Чтѣна предъ гдѣмъ смѣртъ прѣбныхъ ѣгѡ.

Ѡ, гдѣ, ѿзъ рабъ твоѡ, * ѿзъ рабъ твоѡ ѡ сынъ рабыни твоѣ.

Расстерзавъ еси оубо моѡ. * Тебѣ пожрѣ жергѣхъ хвалы, ѡ во ѡмъ гдѣне прїзовѣ.

Моли́твы моѡ гдѣви воздамъ предъ всѣми людьми ѣгѡ, * во двѡрѣхъ домѣ гдѣнѡ, посреде тебѣ, ѡбѣи́ме.

Слава Ѡцѣ.

Ψαλμός ρϛ̅.ϑ.

Изъ глубины воззвахъ къ тебѣ, гдѣ: * гдѣ, оубо слыши гласъ мой.

Да вѣдѣтъ оубо уши твоѡ внемлющѣ * гласъ молѣнїа моего.

ѿще беззаконїа нѡзриши, гдѣ, * гдѣ, ктѡ постоитъ;

ѿкъ оубо тебѣ ѡчищенїе естъ. * ѡмене радн твоѣгѡ потерпѣхъ тѡ, гдѣ.

Потерпѣ дѡша моѡ въ слово твоѡ: * оупокѡ дѡша моѡ на гдѡ.

Ѡ стѡражи оубо тренїа до нѡци, * да оупокѡетъ ѡмъ на гдѡ.

ѿкъ оубо гдѡ млтъ, * ѡ много оубо негѡ ѡзбавленїе.

ѡ тѡи ѡзбавитъ ѡмъ * ѡ всѣхъ беззаконїи ѣгѡ.

Слава Ѡцѣ.

Antiphona: Ne remmiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccáti nostris.

Deinde Sacerdos dicit.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

✠ Et ne nos indúcas in tentatiónem.

✠ Sed libera nos a malo.

✠ Ego dixi, Dómine miserére mei.

✠ Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

✠ Convértere Dómine aliquántulum.

✠ Et deprecáre super servos tuos.

✠ Fiat misericórdia tua Dñe super nos.

✠ Quemádmódum sperávimus in te.

✠ Sacerdótes tui induántur justítiam.

✠ Et sancti tui exsúltent.

✠ Ab occúltis meis munda me Dómine.

✠ Et ab aliénis parce servo tuo.

✠ Dómine exáudi oratiónem meam.

✠ Et clamor meus ad te véniat.

✠ Dñus vobíscum.

✠ Et cum spírиту tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spírítus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purífica per infusiónem sancti Spírítus cogitatiónes cordis nostri: ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Припѣвъ: Не помани, гдѣни, грѣхъ нашихъ илѣи родитѣль нашихъ, ниже мщениа взимай ѡ грѣсѣхъ нашихъ.

Почѣмъ іерей глаголетъ:

Гдѣни, помилуй. Хрѣте, помилуй. Гдѣни, помилуй.

Оче нашихъ.

Іер. И не введи насъ во искушеніе.

Ѳ. Но избави насъ ѡ лукаваго.

Іер. Изъ рѣхъ: гдѣни, помилуй мѣ.

Ѳ. Ищѣли душѣ моеѣ, ѣкѡ согрѣшихъ ти.

Іер. Ѳбратиша, гдѣни, доколѣ;

Ѳ. И оумолѣнъ бѣди на рабѣ твоѣ.

Іер. Бѣди, гдѣни, мѣть твоѣ на насъ.

Ѳ. Икоже оуповахомъ на тѣ.

Іер. Сщеницы твоѣ ѡблекѣтѣся въ правдѣ.

Ѳ. И прѣкни твоѣ радостію возрадѣютѣся.

Іер. Ѳ тайныхъ моихъ ѡчѣти мѣ, гдѣни.

Ѳ. И ѡ чѣждихъ пощади раба твоего.

Іер. Гдѣни, оуслыши молитвѣ моеѣ.

Ѳ. И коплѣ мойѣ к тебѣ да прійдетъ.

Іер. Гдѣ съ вами.

Ѳ. И со духомъ твоимъ.

Помолимѣся

Оуши милости твоеѣ, кротчайший бже, приклони къ молитвамъ нашимъ, и благодатию стѣгѡ дха просвѣти сердце мое: да твоимъ тайнамъ достойно служити, и тебе вѣчною любовію возлюбити сподобимѣся.

Бже, смуже всѣко сердце ѡкровлено, и всѣка бола глаголетъ, и смуже никое же таеніе таитѣся, ѡчисти кличѣмъ стѣгѡ дха помышленіа сердца нашего, да тебе совершенне любити, и достойно хвалити сподобимѣся.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dñe : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dñe, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostracleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purifica : ut véniens Dóminus noster Jesu Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **Ꝟ** Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii ante Missam

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculátum, mentem et linguam non caute custoditam.

Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habere suspíro.

ВОЗЖИЗНÈ ÒГНÉМЪ СТ́АГВ ДХ́А ОУТРОБЪ НАШУ, Ì СР́ДЦЕ НАШЕ, ГДН: ДА ТЕБѢ НЕПОРОЧНЫМЪ ТЧ́ЛОМЪ РАКОУАЕМЪ, Ì ЧИСТЫМЪ СР́ДЦЕМЪ ОУГОЖДАЕМЪ.

МЫСЛИ НАША, МОЛИМЪ ТЛ, ГДН, ОУТЧ́ШИТЕЛЬ, ÌЖЕ Û ТЕБѢ ÌСХОДИТЪ, ДА ПРОСВѢТИТЪ: Ì ВВЕДЕТЪ ВО ВСЛКЪ РБЕНОУ, ÌАКЪЖЕ СЫНЪ ТВОЙ ОВЕЦА.

СДѢ ВЪДИ НАМЪ, МОЛИМЪ ТЛ, ГДН, СИЛА ДХ́А СТ́АГВ: ÌАЖЕ Ì СР́ДЦА НАША МИЛОСТИВНВ ДА ÛЧИСТИТЪ, Ì Û ВСѢХЪ ПРОТ́ВНЫХЪ ЗАЦИТИТЪ.

БЖЕ, ÌЖЕ СР́ДЦА ВѢРНЫХЪ ПРОСВѢЩЕНИЕМЪ СТ́АГВ ДХ́А НАУЧИЛЪ СЯ: ДАЖДЬ НАМЪ Û ТОМЪ ЖЕ ДУШѢ ПРАВО РАЗУМЕВАТИ, Ì Û СГВ Ò ОУТЧ́ШЕНИИ ВСЕГДА РАДОВАТИСЯ.

СОВѢСТИ НАША, МОЛИМЪ ТЛ, ГДН, ПОРЕЦА ÛЧИСТИ: ДА ПРИШЕДЪ ГДЬ НАШ ÌИСЪ ХР́ТОСЪ, СЫНЪ ТВОЙ, ÛВРАЩЕТЪ ВЪ НАСЪ СЕБѢ ОУГОТОВАННОЕ ПРЕКЪВАНЦЕ. ÌЖЕ СЪ ТВОЮ ЖИВЕТЪ Ì ЦАРЕТВЕУЕТЪ ВЪ СДНЕСТВЕ ДХ́А СТ́АГВ БГЪ, ВО ВСЛ ВѢКИ ВѢКОВЪ. **Ꝟ** АМИНЬ.

Мл́тва ст́агв амвросіа

ВЪ ТРАПЕЗѢ СЛАДАЙШАГВ ПІРА ТВОЕГВ, МЛ́ТВИЫ ГДН ÌСЕ ХР́ТЕ, ÌЗЪ ГРѢШНИКЪ НИЧТОЖЕ НЕ ДЕРЗАА Û СВОИХЪ СТАЖАНИХЪ, НО ОУПОВАА НА ТВОЮ МЛ́ТЬ Ì КЛГОСТЬ, ВОЮСА Ì ТРЕПЕЦУ ПРИСТУПИТИ. ЗАЧѢ ÌМАМЪ СР́ДЦЕ Ì ТЧ́ЛО ÛСКВЕРНЕНО МНОГИМИ ГРѢХИ, ОУМЪ Ì ÌЗЫКЪ НЕБРЕЖНО СОХРАНЕЪ.

ТЧ́МЖЕ, СЪ МЛ́ТВО БЖЕСТВО, СЪ СТРАШНО ВЕЛИЧЕСТВО, ÌЗЪ ВѢДНЫИ, МЕЖДУ ÛВСТОЛНИИ ÛБДЕРЖАНЪ, ПРИВѢГАЮ КЪ ТЕБѢ ÌСТОЧНИКУ МЛ́ТИ, СПѢШУ КЪ ТЕБѢ НА ÌСЦЕЛѢНИЕ, ПОДЪ ТВОЕ ЗАЦИЩЕНІЕ ТЕКУ, Ì СГОЖЕ НЕ МОГУ ПОТЕРПѢТИ СДАЕЮ, ВОЗДУХАЮ ÌМѢТИ СПІИТЕЛА. ТЕБѢ, ГДН,

Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo; spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus.

Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tui qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno género in patíbulo Crucis oblata. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totius mundi ábluens.

Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sángine redemísti. Pænitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmeré inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

ORATIONES

Dicendæ cum sacerdos induitur sacerdotalibus paramentis

Cum lavat manus, dicat:

Da, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam; ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

ѡблѡю ѡзвы свѡѡ, текѣ ѡкрываю стѣдз свѡѡ. вѣмз многѡ ѡ велѡ грѣхѡ свѡѡ, ѡже рѡди коюса, ѡповѡю на щедрѡты твоѡ, ѡже неѣсть числѡ.

Прѡзри ѡубо на ма ѡчѡма многѡрдѡм твоерѡ, гдѡ ѡсе хрѡте, царю вѣчный, бже ѡ члѡвѣче, распѡтый члѡка рѡди. ѡвелѡши мене ѡповѡяща на тѡ, помнѡди ма полна вѣдз ѡ грѣхѡвз, ты ѡже никѡлѡже не престѡеши ѡсточника щедрѡтѡ ѡзливѡти.

Рѡдѡица, спѡсительнаа жѡртво, прѡнесѡннаа на дрѡвѣ крѡта за ма ѡ за весь рѡдз члѡвѣческѡй. Рѡдѡица, честнаа ѡ драгаа крѡвь, текѡщаа ѡз ѡзвз распѡтагѡ гдѡ моерѡ ѡсе хрѡта, ѡ ѡмывающаа грѣхѡ всегѡ мѡра.

Помнѡ, гдѡ, тѡварь твоѡ, ѡже твоѡю крѡвию ѡскѡпнѡл ѣси. Каюса, ѡакѡ согрѡшихз, желѡю ѡсправити, ѣже сотворѡхз. ѡнѡ ѡубо ѡ мене, всемѡлостивый ѡче, вѡ беззакѡнѡ ѡ грѣхѡ моѡ, да ѡчищенз мыслѡю ѡ тѡломз, достѡйноѡ спѡдѡблюса вѡскѡити стѡла стѡихз. ѡ подѡждь, да сѡе стѡе вѡскѡшенѡ тѡла ѡ крѡви твоѡ, ѣже ѡз недостѡйный желѡю прѡити, бѡдетѡ ѡпѡщенѡ грѣхз моѡхз, бѡдетѡ совершенное ѡчищенѡ грѡпаденѡй, бѡдетѡ ѡгнаѡ нечѡстѡхз помышленѡ ѡ пакнѡвѡтѡе благѡхз чѡвѡствѡй ѡ спѡсительное дѡйствѡе дѡлаз текѣ ѡгѡдныхз, ѣще ѡ крѡпчѡйшее застѡплѡнѡе дѡши ѡ тѡла прѡтивѡ навѣтѡвз врагз моѡхз, ѡминѡ.

МѡТВЫ

ГЛАГОЛЕМА, ѣгда ѡерѡ ѡблачитѡа вѡ рѡзы

ѣгда рѡцѣ ѡмывѡетѡ, рѡци:

дѡждь, гдѡ, сѡлѡ рѡкама моѡма ѡстрѣти вѡскѡй порѡкз: да безз вѡкѡрны мыслѡ ѡ тѡла возмогѡ текѣ рабѡтати.

Ad Amictum, dum ponitur super caput, dicat:

Impóne, Dómine, cápiti meo gáleam salútis, ad expugnándos diabólicos incúrsus.

Ad Albam, cum ea induitur:

Deálba me, Dómine, et munda cor meum; ut, in Sáanguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit:

Præcínge me, Dómine, cíngulo puritátis, et exstíngue in lumbis meis humórem libídinis; ut máneat in me virtus continéntiæ et castitátis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro:

Mérear, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris; ut cum exsultatíone recípíam mercédem labóris.

Ad Stolam, dum imponitur collo:

Redde mihi, Dómine, stolam immortalitátis, quam pérddi in prævaricatióne primi paréntis: et, quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur:

Dómine, qui dixísti: Jugum meum suáve est et onus meum leve: fac, ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam. Amen.

ВѢДА ПОЛАГАЮТЪ НА ГЛАВѸ НАГЛАВНИКЪ, РЦН:

Положи, гдѣ, на главѸ мою шлемъ спасенїа, покорити ѣмъ дїавольскаа натеченїа.

ВѢДА ОБЛАЧИТЕА ВЪ ВѢДЮ ОДЕЖДѸ:

Оубѣли мѧ, гдѣ, и очисти сердце мое: да кровїю агнчею оубѣленъ, радости оужнию вѣчныа.

ВѢДА ПРЕПОАСЕТЕА ПОЛОСМЪ:

Препояши мѧ, гдѣ, поломъ чистоты, и оугаси въ чрѣелѸ моею влѧгѸ бл҃да: да превѣдетъ во мнѣ сила воздержанїа и чистоты.

ВѢДА ПОЛАГАЮТЪ НАРѸЧНИКЪ НА ЛѢВЮ МЫШЦѸ:

Да сподоблюса, гдѣ, носити рѸкоатъ плача и колѣзни: да съ радостїю воспримѸ мздѸ трдѧ.

ВѢДА ПОЛАГАЮТЪ СПИТРАХІАЛЬ НА ВѢЮ:

Воздай мнѣ, гдѣ, рѣзѸ беземертїа, ѡже и згѣихъ престѸпленїемъ перваго родитела: и ѧще си недостойный пристѸпаю къ твоѣй стѣи тайнѣ, оубѣ да сподоблюса радости вѣчныа.

ВѢДА ВЗИМАЮТЪ НА Сѧ ФЕЛОНЪ:

Гдѣ, ѡже речѣ: Иго мое влѧго ѣсть, и время мое легко: сотвори, да сїе носити сїце возмогѸ, ѧкѡ и постигнѸти мнѣ твою блгодѧть, ѧминь.